

Bachkoor Holland zorgt voor waardig afscheid van Leiden

Leiden * Bachkoor Holland zorgde op Goede Vrijdag voor een waardig afscheid van Leiden, in het bijzonder van de Pieterskerk. Menig luisteraar zal deze passie blijven koesteren.

Wat maakt deze Matthäus Passion zo bijzonder indrukwekkend, anders dan alle andere? Het lijkt of koor, orkest en solisten met elkaar om de tafel zijn gaan zitten om deze passie een nieuw impuls te geven, een hartenkreet die anno 2017 inslaat. Het zit in een reeks subtiele wendingen, waarvan ik er een paar wil uitlichten. Vooropgesteld dat deze geest, deze wind pas in de loop van het eerste deel opsteekt, maar onverminderd blijft rondwaren.

Zo krijgen de koralen steeds meer uitdrukingskracht, de tekst diepgang of juist expressie, maar ook tederheid, verontwaardiging naast berouw. Een nuanceverschil wat betreft het gebruik van de fermate doet wonderen. Zoals in het koraal 'Was mein Gott will, das g'scheh' allzeit' waarin het laatste woord lengte krijgt, terwijl in het volgende couplet het woord 'bereit' kort en klaar blijft. De wereld staat stil bij het koraal 'Wenn ich einmal soll scheiden', als een troostende deken om de bange wereldburger geslagen.

Ook de turbae krijgen nieuwe gloed. 'Bin ich's?', glinsterend als een dauwdruppel op monnikskap. Het sarcasme dat afdruipt van de turba 'Wer ist es der dich schlug?' als giftig kwikzilver, gevolgd door dat beladen koraal 'Wer hat dich so geschlagen? En dan het slotkoor dat nog nooit zo bedroevend mooi heeft geklonken, bijna zonder verheffing van stemmen, innig en tot op de bodem doorleefd 'Wir setzen uns mit Tränen nieder... ruhe sanfte, sanfte Ruh'. Een klein

Muziek

Matthäus Passion: Bachkoor Holland o.l.v. Gijs Leenaars, Haags Matrozenkoor, Lenneke Ruiten (sopraan), Franziska Gottwald (mezzo), Andreas Post (tenor, evangelist), Niklaus Kost (bariton, christuspartij), Mikael Stenbaek (tenor), Wiard Withold (bas) en Concertgebouw Kamerorkest. Gehoord: 14/4, Pieterskerk, Leiden.

speldeprikje verdienen de mannen van koor II, die zo af en toe te

klaterend van zich laten horen. Het dubbelorkest houdt die ver-

nieuwde visie gaande met intens fraai en genuanceerd spel; voorbeelden te over, waarvan hier twee benoemd. De weergaloos fraaie begeleiding van Top in het 'Erbarme dich'. Zijn viool betovert, draagt Erbarmen op zijden vleugels. En dat kistorgeltje alleen al, dat vertelt met horten en stoten, in kleine kort gehouden akkoorden, in lang aangehouden tonen die voorbeeldig de tekst ondersteunen, in rinkelende versieringen (wan-

neer de haan kraait), een nieuwe rode lijn onder het levenseinde van een onschuldig mensenkind. Alle eer voor de evangelist Andreas Post die ondanks zijn lichte verkoudheid 'de ster' uit de hemel zingt in een gloedvolle lijn, in lichte verwondering, kracht en wanhoop zonder over de schreef te gaan. Het duet van sopraan Lenneke Ruiten en altmezzo Franziska Gottwald snijdt door de ziel, anticiperend op dreigende flikkering

van *Blitze und Donner*. 'Am Abend da es kühle war' zindert van warmte en liefde in de uitvoering van de bas/bariton Wiard Withold. Tot slot de hoofdpersoon vertolkt door Niklaus Kost die zonder ophef, waardig en ingetogen van Jezus een voorbeeld voor onze verwarde samenleving maakt. Bachkoor Holland, het ga jullie goed in Delft!

Lidy van der Spek